

ผลการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 *

Effects of cooperative integrated reading and composition through social media on competency of essay writing of prathomsuksa 6 students

ชนิษฐา ทวีศรี (Khanittha Taweessri) **

ศิวินิต อรรถวุฒิกุล (Siwanit Autthawuttikul) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ 2) เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาลบางแพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 23 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) เว็บไซต์บทเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความ 3) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค และ 6) แบบสอบถามความพึงพอใจวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t – test

แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หลังเรียน ($\bar{X}$ = 17.48 ,S.D. = 1.62) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 9.48 , S.D. = 4.49) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

This article is part of the thesis ,Master of Education Degree Educational Technology

** นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Master of Education Degree Educational Technology at Faculty of Education ,Silpakorn University

*** อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.ศิวินิต อรรถวุฒิกุล ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Thesis Advisor : Asst. Prof.Siwanit Autthawuttikul, Ph.D. , Department of Educational Technology at Faculty of Education , Silpakorn University

2. ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.43)
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.37)

Abstract

The purposes of this research were : 1) to compare Prathomsuksa 6 students' learning achievement pretest and posttest of cooperative integrated reading and composition through social media, 2) to evaluate Prathomsuksa 6 students' competency of essay writing by learning of cooperative integrated reading and composition through social media, and 3) to study Prathomsuksa 6 students' satisfaction by learning of cooperative integrated reading and composition through social media. The sample used in this research consisted of Prathomsuksa 6/2 students at Anubanbangphae School Ratchaburi in the second semester of academic year 2014. Twenty three students were selected by simple random sampling method by drawing lots.

The instruments in this research were : 1) lesson plans, 2) Website lesson, 3) a structured interview, 4) the achievement test, 5) evaluation form on competency of essay writing by using rubric score, and 6) questionnaire form on students' satisfaction. Data were analyzed using mean scores ($\bar{X}$) , standard deviation (S.D.), and t - test Dependent Sample.

The results were as follows :

1. The students' learning achievement by learning of cooperative integrated reading and composition through social media, posttest ($\bar{X} = 17.48$, S.D. = 1.62) was higher than pretest ($\bar{X} = 9.48$, S.D. = 4.49) at 0.01 level of significance.
2. The students' competency of essay writing by learning of cooperative integrated reading and composition through social media was at good level. ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.43)
3. The students' satisfaction by learning of cooperative integrated reading and composition through social media was at high level. ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.37)

บทนำ

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งบรรดาทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะนี้ ทักษะการเขียนมีความยากและสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ผู้ที่เขียนได้ดีนั้นจะต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในเรื่องที่จะเขียนเป็นอย่างดีดังนั้นการเขียนจึงนับว่าเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในการสื่อความ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้สามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว

(พรณี ชื่นอุไทย, 2546: 2-3) ซึ่งสอดคล้องกับดวงใจ ไทยอุบุญ (2543: 11) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของคนเรามากขึ้น การเขียนที่จะประสบผลนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การสะกดคำให้ถูกต้อง การเว้นวรรคตอนถูกต้อง การใช้คำให้ตรงความหมาย การเลือกสรรถ้อยคำการจัดระบบความคิดเพื่อถ่ายทอดเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจก่อนการเขียน การเลือกประเด็นที่จะเขียน การเรียบเรียงถ้อยคำสำนวนให้สละสลวยกะทัดรัด รวมถึงการใช้ประสบการณ์ของผู้เขียนกับผู้อ่านให้ตรงกัน ซึ่งผู้เขียนจะต้องเรียนรู้และฝึกฝนอย่างถูกวิธีให้เกิดความชำนาญ และจะต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะทำให้เกิดทักษะ

การสอนทักษะการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้นักเรียนมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำแต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสมใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัวกรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ มีมารยาทในการเขียน การเขียนแต่ละประเภทยังมีระดับความยากง่ายและลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป แต่การเขียนที่สะท้อนความรู้ ความคิด ทักษะของผู้เขียนได้เป็นอย่างดีนั้นคือ การเขียนเรียงความ

เรียงความเป็นงานเขียนร้อยแก้วประเภทหนึ่ง ที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์เพื่อที่จะถ่ายทอด ความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ทัศนคติของตนออกมาเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นทราบ และเข้าใจด้วยถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างชัดเจน และท่วงทำนองการเขียนที่สละสลวยน่าอ่าน นอกจากนี้การเขียนเรียงความ ยังต้องอาศัยองค์ประกอบและหลักการเขียนที่ดี ประกอบด้วย คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป โดยมีเนื้อหาเชื่อมโยง สัมพันธ์กันไปตลอดทั้งเรื่อง (กรมวิชาการ, 2544) การเขียนเรียงความนับเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง เนื่องจากการเขียนเรียงความนั้นเป็นทักษะที่ซับซ้อน ผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถและมีศิลปะในการเรียบเรียงถ้อยคำให้สละสลวยและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาผู้ที่เขียนเรียงความได้ดีต้องมีความรู้ในภาษาที่ตนใช้ชัดเจนพอควร สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ได้พบเห็น ได้ยิน ได้ฟัง หรือความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้แจ่มแจ้ง (สมบัติ จำปาเงิน, 2514: 2) การเขียนเรียงความจึงเป็นการฝึกให้ผู้เขียนรู้จักใช้ความคิด ความเห็น และความรู้ของตนในการเขียนเรียบเรียงขึ้นเป็นเรื่องราว และถ่ายทอดความรู้สึกรอออกสู่ผู้อ่านเมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้วสามารถที่จะเข้าใจตามลำดับเนื้อความที่เป็นขั้นตอนทั้งนี้ก็เพราะการเขียนเรียงความต้องเขียนตามหลักการใช้ภาษาความถูกต้อง เนื้อหาสาระน่าอ่าน ซึ่งแตกต่างจากการเขียนและการประพันธ์ประเภทอื่นๆ (ชัยนันท์ นันทพันธ์, 2534: 4-5) ดังนั้น การสอนการเขียนเรียงความ ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนที่ต่อเนื่องและถูกวิธี ผู้สอนต้องใช้วิธีการสอนอย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการเขียนที่ดีและสามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนของตนเองได้

การนำนวัตกรรมการศึกษาเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เรียนรู้ และฝึกฝนได้ง่าย ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนรู้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน และการเลือกใช้สื่อเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนกระบวนการคิดแก้ปัญหาใหม่ ๆ เสมอ (พรณี ชื่นอุไทย, 2546: 9) ซึ่งสอดคล้องกับสุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรมพรรย์ (2536: 20) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนทักษะการเขียน ครูควรพลิกแพลงใช้วิธีสอน

หลาย ๆ แบบเพื่อให้บรรยากาศในการเรียนการสอนน่าสนใจ ครูควรจะใช้สื่อการสอนเร้าความสนใจของนักเรียน
ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียนเร็วและเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียน

ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษามากขึ้น นั่นก็คือ การนำเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมา
ใช้ในการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่มีศักยภาพในการทำงานสูง มีการ
เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ทั่วโลกเข้าด้วยกัน เพื่อให้คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องหรือทุกเครือข่ายสามารถ
ติดต่อถึงกันได้ ส่งผลให้ผู้เรียนหรือผู้ใช้สามารถรับส่งข่าวสารข้อมูลรูปแบบต่าง ๆ ถึงกันได้ด้วยความสะดวกและ
รวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับ Khan (1997: 117) ที่ได้กล่าวไว้ว่าระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ
ที่เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เพราะเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวม
ความรู้ทำให้เกิดห้องสมุดเสมือนขนาดใหญ่ทำให้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้
ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้นั้น โดยสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งทรัพยากรในการเรียนรู้เพื่อเสริมการเรียนรู้
ของผู้เรียนในชั้นเรียนปกติได้

รูปแบบของการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการจัดการเรียนรู้มีอยู่หลายรูปแบบ สื่อสังคมออนไลน์ หรือ
Social Media เป็นหนึ่งในทางเลือกของการสื่อสารข้อมูลในรูปแบบที่มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง
ที่มีรูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่หลากหลาย (พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์, ม.ป.ป.) ในปัจจุบันได้มีการนำสื่อสังคม
ออนไลน์มาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษามากขึ้นเนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วย
ส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยสื่อเหล่านี้จะมีลักษณะเป็นเว็บไซต์สังคม
ออนไลน์ที่มีผู้ใช้เป็นผู้สื่อสารหรือเขียนเรื่องราว ประสบการณ์ บทความ รูปภาพ และวิดีโอ ที่ผู้ใช้เขียนขึ้นเอง
ทำขึ้นเองหรือพบจากสื่ออื่น ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนผ่านทางเว็บไซต์เครือข่าย
สังคมออนไลน์ (Social Network) ที่ให้บริการบนโลกออนไลน์ และผู้ใช้แต่ละคนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันได้ผ่าน
ทางเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์นั้น ๆ เช่น พูดคุย แสดงความคิดเห็น เป็นต้น (มงคลชัย วิริยะพินิจ,
2551; สถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2552, อ้างถึงใน ณัฐพล บัวอุไร, 2555: 3)

นอกจากนี้ การใช้วิธีสอนร่วมกับการใช้สื่อนวัตกรรม ก็เป็นอีกวิธีที่น่าสนใจ โดยเฉพาะการเรียนแบบ
ร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้
ทักษะการบันทึกความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการจัดการกับความรู้ ทักษะการแสดงออก ทักษะการสร้างความรู้
ใหม่และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มจัดว่าเป็นวิธีเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มี
คุณภาพได้อีกวิธีหนึ่ง (บัญญัติ ชำนาญกิจ, 2554) เทคนิควิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่นิยมใช้ในการสอนเขียน
เรียงความก็คือ เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความหรือเทคนิค CIRC โดย
จัดการเรียนรู้เริ่มจากการสอนอ่าน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และจากการอ่านช่วยพัฒนาความสามารถใน
การเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ใช้ในสหรัฐอเมริกา ก่อน และมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายและประสบ
ผลสำเร็จ โดยเฉพาะสำหรับที่เป็นการสอนด้านภาษา เช่น หลักการเขียนภาษา แต่สำหรับการสอนภาษาไทย
หรือภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำหรือใช้เป็นภาษาราชการ การที่จะนำ
เทคนิค CIRC ไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จได้ไม่มากนัก และที่สำคัญถ้าผู้สอนและผู้เรียนไม่ชำนาญ คำนึง และ
ยอมรับเทคนิควิธีดังกล่าว ดังนั้น ผู้สอนจึงควรนำเทคนิค CIRC มาปรับประยุกต์วิธีการสอนให้เหมาะสม

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และผู้เรียนของตนเอง โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ทุกคนมีการยอมรับกันและกันและมีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน หลักการใช้เทคนิค CIRC คือ ผู้สอนต้องเลือกบทอ่านที่ประกอบด้วยโครงสร้าง หลักการทางด้านภาษาที่นักเรียนต้องรู้และเข้าใจ และนำไปใช้เป็นแบบในการเขียนได้ บทอ่านต้องมีสาระที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น มีความหมาย มีคุณค่าที่จะให้รู้และเข้าใจ และนำไปสู่การฝึกเขียนตามวัตถุประสงค์ได้ (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2553: 169) จึงนับว่าเป็นการสอนแบบร่วมมือเทคนิคหนึ่งที่ดีควรนำมาใช้ได้กับการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นถึงประโยชน์ของการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์อันจะมีผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความของผู้เรียนซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพ การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและส่งเสริมทักษะการคิด การเขียน การอ่านให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอผลงานและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนอีกด้วย อันเป็นผลทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์
2. เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 6,739 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาลบางแพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 23 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความ
 - 2.2 ความสามารถในการเขียนเรียงความ

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้
แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาวิชาภาษาไทย สาระที่ 2: การเขียน เรื่อง การเขียนเรียงความ มาตรฐาน ท 2.1: ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด จำนวน 4 สัปดาห์ ๗ ละ 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความในงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการอ่านรายบุคคล โดยให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่ครูเตรียมไว้ให้

ขั้นที่ 2 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเขียนเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมในหัวข้อที่ครูกำหนด แล้วนำเสนอผลงานด้วยการเขียนเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 3 นักเรียนร่วมกันวิจารณ์และอภิปรายผลงานกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนวิจารณ์และอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในงานเขียนของเพื่อนกลุ่มอื่น

ขั้นที่ 4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเขียนรายบุคคล โดยนักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานตามหัวข้อที่ครูกำหนดแล้วนำเสนอผลงานด้วยการเขียนเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 5 นักเรียนร่วมกันวิจารณ์และอภิปรายผลงานรายบุคคล โดยนักเรียนแต่ละคนวิจารณ์และอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในงานเขียนของเพื่อนแต่ละคน

ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ทั้ง 9 แผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริงได้

2. เว็บไซต์บทเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความโดยบูรณาการสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้างเว็บไซต์บทเรียนแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความถูกต้องสมบูรณ์ของบทเรียน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพเว็บไซต์บทเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความโดยบูรณาการสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งแบบประเมินมีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับผลการประเมินคุณภาพเว็บไซต์บทเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความโดยบูรณาการสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ซึ่งหมายถึงเว็บไซต์มีคุณภาพดี

3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อนำมาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านการออกแบบ โดยผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และสร้างเว็บไซต์บทเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความโดยบูรณาการสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเรียงความ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.87 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.36 – 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.33 – 1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85 สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

5. แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความแบบรูบริค โดยกำหนดองค์ประกอบการประเมินและคำอธิบายระดับคุณภาพ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบของเรียงความ (คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป) การจัดลำดับเนื้อเรื่องการใช้สำนวนภาษา อักษรวิธี แต่ละองค์ประกอบ ประกอบด้วย 4 ระดับคะแนน แล้วนำเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความแบบรูบริคไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับประเด็นและรายละเอียดในการวัดความสามารถ แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความแบบรูบริค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.94

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งมีระดับการประเมินกำหนดเกณฑ์ตัดสินคุณภาพแบบมาตราส่วนประเมินค่า(Rating Scale) 3 ระดับ ผ่านการตรวจสอบประเมินคุณภาพ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 สามารถนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความ ก่อนเรียน (pretest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานในการเขียนเรียงความ โดยทำแบบทดสอบใน Google Documents
3. นักเรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียน จำนวน 9 หน่วยจาก Google Sites (<https://sites.google>).

com/site /krukhanitthats) โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการอ่านรายบุคคลโดยใช้ Google Sites

ขั้นที่ 2 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเขียนเป็นกลุ่มโดยใช้ Google Documents

ขั้นที่ 3 นักเรียนร่วมกันวิจารณ์และอภิปรายผลงานกลุ่มโดยใช้ Facebook

ขั้นที่ 4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเขียนรายบุคคลโดยใช้ Facebook

ขั้นที่ 5 นักเรียนร่วมกันวิจารณ์และอภิปรายผลงานรายบุคคลโดยใช้ Facebook

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คนโดยคละความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน ให้ได้สัดส่วน 1:2:1 ซึ่งแบ่งตามผลคะแนนการทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความ หลังเรียน (posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความรู้ในการเขียนเรียงความหลังเรียนโดยทำแบบทดสอบใน Google Documents

5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ใน Google Documents ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจปลายปิด และแบบสอบถามความพึงพอใจปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นอื่น ๆ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่าน สื่อสังคมออนไลน์ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน ($\bar{X} = 17.48$, S.D. = 1.62) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 9.48$, S.D. = 4.49)

2. ผลการประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.43)

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิค การร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.37)

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน ($\bar{X} = 17.48$,

S.D. = 1.62) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 9.48 , S.D. = 4.49) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เด็กเก่งคอยช่วยเหลือแนะนำเด็กระดับปานกลางและอ่อนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังที่ Slavin (1990, อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2553: 155) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเอง และต่อกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกาญจน์ เลิศยะโส (2553: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบันอีกด้วย เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์เป็นเทคโนโลยีบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้จักและเข้าใจการใช้งาน จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้มีความต้องการที่อยากจะเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีอันจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่ง Safran (2010) ได้ศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนรู้ พบว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือที่นักเรียนทุกคนรู้จัก เข้าใจ และเคยใช้บริการใดบริการหนึ่งของสื่อสังคมออนไลน์ โดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้สูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพยพงษ์ เศษคิมบง (2554: 220-221) ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยอีเลิร์นนิ่งแบบเรียนรู้ร่วมกันผ่าน สื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อความสามารถทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา สื่อการศึกษาเบื้องต้นของนักศึกษาที่เรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งแบบเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวัฒน์ เรืองนรา (2555: ข) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่อง ระบบสื่อสารข้อมูลสำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสวีวิทยารัชมังคลาภิเษก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้แนวทางในการพัฒนาเว็บไซต์บทเรียนเรื่องการเขียนเรียงความโดย บูรณาการสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการออกแบบ จึงทำให้เว็บไซต์บทเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความโดยบูรณาการสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งส่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

2. ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 3.45 , S.D. = 0.43) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์เป็นการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างผู้เรียนเพื่อปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4 คน โดย

ความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน ให้ได้สัดส่วน 1:2:1 โดยขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เริ่มจากการอ่าน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและจากการอ่านนำไปสู่การร่วมมือกันเขียนเป็นกลุ่ม และเขียนรายบุคคลตามลำดับ ซึ่งในการเขียนเป็นกลุ่มนี้เองผู้เรียนที่มีความสามารถในด้านการเขียนจะสามารถช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ที่ขาดทักษะด้านการเขียน เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกัน สามารถสื่อสารถึงกันได้ง่ายและทำให้เข้าใจง่ายกว่า ที่ครูสอน ซึ่งส่งผลถึงการเขียนรายบุคคลทำให้การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความมีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น อีกทั้งการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเขียนเป็นอย่างดี ดังที่สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรหม (2536: 20) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนทักษะการเขียน ครูควรพลิกแพลงใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบเพื่อให้บรรยากาศในการเรียนการสอนน่าสนใจ ครูควรจะใช้สื่อการสอนสร้างความสนใจของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียนเร็ว และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน การเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการอ่านรายบุคคล โดยนักเรียนอ่านและศึกษาเนื้อหาในบทเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความ ซึ่งมีทั้งหมด 9 หน่วย และอ่านตัวอย่างเรียงความระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมการเขียนเป็นกลุ่มและการเขียนรายบุคคล จาก Google Sites

ขั้นที่ 2 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเขียนเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรม ในหัวข้อที่ครูกำหนด แล้วนำเสนอผลงานด้วยการเขียนเป็นกลุ่มผ่านทาง Google Documents

ขั้นที่ 3 นักเรียนร่วมกันวิจารณ์และอภิปรายผลงานกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนวิจารณ์และ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในงานเขียนของเพื่อนกลุ่มอื่นผ่านทาง Facebook

ขั้นที่ 4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเขียนรายบุคคล โดยนักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบ งานตามหัวข้อที่ครูกำหนดแล้วนำเสนอผลงานด้วยการเขียนเป็นรายบุคคลผ่านทาง Facebook

ขั้นที่ 5 นักเรียนร่วมกันวิจารณ์และอภิปรายผลงานรายบุคคล โดยนักเรียนแต่ละคนวิจารณ์และ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในงานเขียนของเพื่อนแต่ละคนผ่านทาง Facebook

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาบทเรียนเรื่องการเขียน เรียงความ เรียงลำดับตามความยากง่าย ซึ่งก่อนที่ผู้เรียนจะได้ฝึกการเขียนเรียงความ ผู้เรียนได้ฝึกการแต่ง ประโยค การเขียนเรื่องจากคำที่กำหนดให้ การเขียนย่อหน้าคำนำ การเขียนย่อหน้าเนื้อเรื่อง การเขียนย่อหน้า สรุป มาก่อนตามลำดับ แล้วจึงเขียนเรียงความเป็นขั้นสุดท้ายของการเรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับ การฝึกฝนการ เขียนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งได้อ่านตัวอย่างเรียงความเป็นประจำ รวมถึงการให้ผู้เรียนได้ทราบผลคะแนนการเขียน ของตนในแต่ละครั้งและการให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่องานเขียน การให้ทำงานกลุ่มร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันสิ่งต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิด การพัฒนาการเขียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้ความสามารถในการเขียนเรียงความของผู้เรียนอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับ สุรพล พยอมแย้ม (2544: 72) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ควรเริ่มจากทีละน้อย และเป็นไปตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากสิ่ง ที่ง่ายไปสู่สิ่งที่ซับซ้อนมากขึ้น และควรเรียนรู้จากส่วนย่อยไปสู่ ส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับทฤษฎีของธอร์นไค์

(อ้างถึงใน เกลียวขวัญ ศรีสังข์, 2549) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี

นอกจากนี้ในการวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูปรีซึ่งเป็นเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินตามสภาพจริง มีการกำหนดองค์ประกอบการประเมินและคำอธิบายระดับคุณภาพ ที่สามารถประเมินระดับการปฏิบัติของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ทำให้การตรวจงานเขียนเรียงความมีความถูกต้อง ยุติธรรมเที่ยงตรง โดยผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบการประเมินการเขียนเรียงความในแต่ละองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมกับความสามารถและระดับชั้นของผู้เรียน จึงทำให้การประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความมีประสิทธิภาพ

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.37) ทั้งนี้เนื่องมาจาก การเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาเว็บไซต์บทเรียนเรื่อง การเขียนเรียงความ ให้มีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่เหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ อีกทั้งผู้วิจัยได้เลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ทันสมัยเหมาะสมสอดคล้องกับวัยและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของผู้เรียนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับการใช้เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในด้านการเรียนรู้และการเขียน สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับแนวคิดของรุ่ง แก้วแดง (2541: 22, อ้างถึงใน แสนประเสริฐ ปานเนียม, 2552: 103) ที่กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบทำงานเป็นกลุ่มเพราะจะได้ทำกิจกรรมต่างๆ ได้ปรึกษาหารือกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะเพื่อนร่วมวัยสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน รู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญและทุกคนมีความเท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดา ทิพย์สุข (2552: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและ การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยภาพรวมพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยภาพรวมเห็นด้วยมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยเดช บุญสอน (2554: ข) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนออนไลน์ด้วยกรณีศึกษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การแก้ปัญหาการควบคุมหุ่นยนต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนออนไลน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ควรแนะนำขั้นตอนการเรียนรู้แต่ละขั้นอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนทราบขั้นตอนและวิธีการศึกษาที่ถูกต้อง
2. การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ใช้ระยะเวลาในการเรียนแต่ละหน่วย ดังนั้นจึงควรบริหารจัดการเวลาในการเรียนให้ทันตามที่กำหนดไว้
3. ก่อนการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ
4. ผู้สอนควรเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้อื่นรองรับ กรณีที่อาจเกิดปัญหาจากระบบอินเทอร์เน็ตใช้งานไม่ได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียนเรียงความไปใช้กับสื่ออื่นๆ
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์พัฒนาการเขียนด้านอื่น เช่น การเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เป็นต้น
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับการเรียนรู้รูปแบบอื่น เช่น เทคนิค KWLH เทคนิค KWL plus เนื่องจากเทคนิคดังกล่าวนอกจากส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านแล้วยังช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเขียนรวมถึงทักษะการคิดให้กับผู้เรียน หากนำสื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสมมาช่วยพัฒนาทักษะดังกล่าวให้แก่ผู้เรียน ก็จะเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นในการอ่าน การเขียนและการคิดได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2544). **ปัญหาการเรียนการสอน กลุ่มสาระภาษาไทยในปัจจุบัน**.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เกลียวขวัญ ศรีสังข์. (2549). “ผลของการสอนเรียงความภาษาไทยโดยใช้แผนผังทางปัญญาและการให้ข้อมูลย้อนกลับต่างชนิด ต่อความสามารถทางการเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.”

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ชัยเดช บุญสอน. (2554). “การพัฒนากระบวนการเรียนออนไลน์ด้วยกรณีศึกษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การแก้ปัญหาการควบคุมหุ่นยนต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.”

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ชัยนันท์ นันทพันธ์. (2534). **ศิลปะการเขียนเรียงความและรวมเรียงความรางวัลพระราชทาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลียงเชียง.

ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส. (2553). “การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐพล บัวอุไร. (2555). **รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง วิชา การสร้างงานสื่อผสม เรื่อง คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ลำลูกกา**. เข้าถึงเมื่อ 5 กันยายน 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.nattapon.com>.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). **ทักษะการเขียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทพยพงษ์ เศษศิลป์. (2554). “ผลการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งแบบเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อความสามารถทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธิดา ทิพย์สุข. (2552). “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2554). **24 เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม 2554.

เข้าถึงได้จาก <http://www.sahavicha.com/?name=article&file=readarticle&id>.

พรรณี ชื่นอุไทย. (2546). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการเขียนร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (ม.ป.ป.). **สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต Social Media: Future Media.**

เข้าถึงเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2555. เข้าถึงได้จาก http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw016.pdf.

วัชร เล่าเรียนดี. (2553). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด.** นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิวัฒน์ เรืองนรา. (2555). “การสร้างบทเรียนบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่อง ระบบสื่อสารข้อมูลสำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสวีวิทยารัชมังคลาภิเษก จังหวัดสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

สมบัติ จำปาเงิน. (2514). **คู่มือเรียงความไทยสำหรับครูและนักเรียนฝึกหัดครู.** กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองการพิมพ์.

สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรรย์. (2536). **วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพล พยอมแย้ม. (2544). **พื้นฐานทางจิตวิทยาเพื่อการศึกษา.** นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แสนประเสริฐ ปานเนียม. (2552). “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

Khan, B.H. (1997). **Web-based Instruction.** Englewoodcliffs. NJ: Education Technology Publications.

Safran, C. (2010). “Social Media in Education.” Thesis for the Award of the Academic Degree of a Doctor of Technology, Graz University of Technology.